aga Maaja-või Kõrvanaisega ning prunt
tüdrukutega kambrer peibu, kust teda pein
poisid ülesotsivad ning välja-toovad.
Otsimise aeg laulvad aga peinpoolt võerad:

Ärge tooge toopsida,
Wedägeme wiinapida,
Ei mahu mõdu minule
Ei teie faledad faiad,
Ei teie wihavad wiinad,
Ei teie õlut punane
Ennegu faan neidu nähakseng,
Nein minu teadakseng,
Thar on Pille või Pireta,
Wõi on Malle või Mareta,
Wõi on armar Annekene,
Wõi on kallis Thaiekene,
Wõi on helde Eltsekene,
Tillu lillu Tiinekene.

Oli prunt nähtavale toodud ning peiuga
teineteist tenetanud, siis laulsi edasi:

Nüüd faan falaja teada,
Et oli armar Annekene;
Tooge nüüd neid toopsida,
wedägeme wiinapida,
Nüüd mahub mõdu minusse
Nüüd teie faledad faiad
Nüüd teie wihavad wiinad
Nüüd teie õlut punane.

Selle aja peal on juba pöögid laualе kantud
õllemannud ja wiinapudelid pöögivanagnate
wahele säädetud, kohu nüüd prunudi käend
ja iga peiuwõeraid pöörma kutsuwad. Wa-
narte olid rehe tuhavel mäga meiksed kamb-
rikesed otsa ehitud ning winda faid siis
pulmad rehetuar peetud. Pöögid faid ka
rehetua alajur walmistud. Mõnda pikku
seina äärt seisis pikk pulma pöögi laud.
Pöögi laua kõhar olid parnest männa
peenrudega äraladvud. Sängid olid tuast
wäljakoontud, et muum ruumi oleks.
Nii härti peigmehe kui prunudi pool
olid rehetuad ühteviisi ehitud: tahmased
seinad laua taga walge panuga
ehk männa peenrudega äraloõdud.
Ina mukor kummuli pöörud tõrre
ehk waadi põhja peal ürtur torupilli
meer, ker järgerte nii härti peigmehe
kui prunudi poole. Kõik pulma aeg
punnir-palgedega torupilli mänzis.
Wahel laulis ka mõni naljahammas
rahamehele naljakaid ja pärdikuid
laulusid pilli häälele järele nagu
näitusekс:

" Tere Tõppan teile tule hommen meile
" Meil on hommen Kuutsi tantsu
" Kahe kanna minna tantsu
" Waar tantsib Mooriga
" Pein tantsib Rõõtaga

Kolme peiu ganse tantsu.